

A fehér barát

IV. ÉVFOLYAM * 2. SZÁM
1941 JÚNIUS HÓ

Tücsök Irta: Mavro Vetranić¹

Tücsök, édes csacsogócskám,
Tán valaki megitatott?
Zöld hegyekben tán egy tündér
Bürköt kínált, bürköt adott?

Nem hallom az énekszódat,
Nem hallom a csevegését,
Hej pedig az én szívemben
Féltő bánat, szenvedés ég.

Pirkad immár piros hajnal,
Szólongatja már a napot,
Mély álmából felébredve
Minden madár dalba kapott.

Csak a te dalod nem hallom,
Pedig minden madár dalol,
Hajnalcsillag zeng az égen,
A Szent Szűznek úgy udvarol.

Kedves tücsköm, drága lélek,
Ha ellened ki sem vétett,
Ha nincs bajod s nem fogta el
Búbánat a szívecskédet:

Kelj fel akkor s a zöld fűből
Dugd ki immár fejecskédet,
Különben a hajnalcsillag
Még meg talál jéddni téged!

Máris váltig csodálkozom,
Hogy nyugodtan jár az égen,
Holott te a fűben lapulsz,
Elrejtőzöl s hallgatsz mélyen.

Bizony-bizony rászolgáltál,
Hogy keményen pirongasson!
Szólalj meg már, édes tücsköm,
Hogy a világ hallgathasson!

Lásd, én sírok s búslakodom
Bús keservem miatt éppen,
Pedig minden madár dalol
S zeng az erdő örömeiben.

Dalolgatnak a madarak
A Szent Szűznek szépen, halkán,
Királynőknek királynőjét
Magasztalják ékes dalban.

Azért te is ébredj immár,
Kedves tücsköm, drága lélek,
Ne lapulj a néma fűben,
Szólalj meg már, kérve kérlek!

Mézes szóval, édes dallal
Zengedezz az erdőszélen,
Vigasztald meg bús szívemet,
Hiszen tudod: bú jár velem!

Nélküled most felépülni
Nem tud, nem bír szegény fejem,
Boldogasszonyt köszönteni
Méltó dallal illik nekem.

Ne keseríts te is, tücsök,
Ne tetézd a bánatomat,
Dalolj inkább, hisz a szívem,
Szegény szívem majd meghasad!

¹ Mily üde ez a vers, pedig négyszázéves! Milyen közvetlen, őszinte és természetes: ellentétben korának mythológiai vonatkozásokkal erőszakosan teletüzdelt, pogány klasszikusokat esetlenül utánzó, alig keresztény hangú és hangulatú verseivel. E vers szerzője, Mavro Vetranić (Vetranić Mór) a XVI. században élt, 1482-től 1576-ig. Raguzában élt s a költészet minden ágában egyaránt kitűnt. «Zarándok» címmel egy hosszú allegorikus eposzt írt, melyben a lélek vándorlását rajzolja a bűnök országán keresztül. Verselése leginkább a mi Csokonainkra emlékeztet könnyedségével s hangulatos-ságával. A kitűnő fordító, dr. Tarczay Gizella, egy kötetre valót készül kiadni ezekből a versekből. (A szerk.)

Hallgatom a dallamokat,
Mind magasbra törnek, szállnak,
Lelkemet is elragadják
Lendületes égi szárnyak.

Fent a kéklő magasságban
Zengedéznek égi karok,
Boldogasszonyt magasztalják
Mennysorszámban az angyalok.

A földön is minden madár
Pitymallatkor kapott dalba,
Minden állat vetélkedik
A Szent Szűzet magasztalja.

Hallván a dal édességét,
Örvendeznek mezők, hegyek,
Örvendez a hajnalcsillag,
Napsugarak örvendenek.

Egész világ andalodik
A szép ének hallatára,
Hisz a Szűzet magasztalja,
Kinek legyen örök hála.

Azért mi is lássunk hozzá,
Veszleg mi sem maradhatunk,
Magasztaljuk Boldogasszonyt,
Néki mi is hálát adunk,

S így kiáltunk: Isten anyja,
Figyelj tücskök halk dalára,
Földnek, égnek királynője,
Legyen neked örök hála!

Horvátból fordította: Pappné Tarczay Gizella

Májusi litánia

Irtá: Fráter Jácint

*Uram, irgalmazz nekünk! Krisztus,
kegyelmezz nekünk! Uram, irgal-
mazz nekünk!*

Ó mily mélyről buzog ez a Kyrie! Nyomorúságunk kiapadhatatlan mélyéről! Mely Hozzád kiált, Uram! Irgalmadért esdekel. Kegyelmedet kéri. Segítségedet várja. Ezért könyörög...

Te vagy a Kyrios! Te vagy az Úr! A Jóság. Az Irgalom. A Kegyelem. Áldott Krisztus, könyörülj a te bűnös szolgáládon... Kik szívük mélyéből Hozzád kiáltanak!

*Krisztus, hallgass minket! Krisztus,
hallgass meg minket!*

Hallgass hát reánk. Bár megérdemelnők, hogy elfordulj tőlünk. De ne tedd. Hallgasd végig türelemmel litániánkat. Annyi a kérni

valónk. Annyi a bajunk. Annyi gond szorongat. Annyi bánat gyötör. Annyi szomorúság fojtogat. Keservesen zokogva kérünk tehát: Hallgass, hallgass meg minket! Krisztus, Te vagy a Mindenható! Te vagy a Könyörület! Te akarod, hogy fájdalmunkban kiáltsunk Hozzád...

Talán úgy látszik sokszor, hogy nem is hallgatsz ránk, vagy egyenesen elutasítod kérésünket. Mert rosszak vagyunk, vagy rosszat kérünk, vagy rosszul kérünk... (Szent Ágoston.) De még ezt is javunkra fordítod titokzatosan. Ha bízunk Benned, Ha hiszünk Bölcsességében és Szeretetedben. Legyen meg hát a te szent akaratod!

*Mennybéli Atyaisten, irgalmazz
nekünk!*

Mily vigasztaló, hogy Atyánknak szólíthatunk, ó Végtelen! Mily szédületes, hogy fiaid lehetünk, ó Örökkévaló! S mindez nem mythosz. Hanem valóság. Nemcsak a földnek születünk. Van az égben is Atyánk. Mert nemcsak az emberi, hanem a kegyelem révén az isteni természetnek is részesei vagyunk. S nemcsak természetes, hanem természetfölötti Kenyérrel is élünk... Mégis, annyiszor elfelejtkezünk róla, hogy Istengyermekek vagyunk! Oly méltatlanok, oly hitványak, oly cudarok vagyunk... Mennybéli Atyaisten, irgalmazz nekünk!

*Megváltó Fiúisten, irgalmazz ne-
künk!*

Nemcsak egyszer buktunk el. Nemcsak egyszer tékoztunk el isteni örökségünket. Ó hányszor eladtuk lelkünket az ördögnek: piszkos, hitvány és megalázó örömkért! Pedig oly sokba kerültünk Neked. Annyi fájdalomba, vérbe és gyalázatba. Amíg megváltottál minket. Halálodba került életünk... Megváltó Fiúisten, irgalmazz nekünk!

*Szentlélek Úristen, irgalmazz ne-
künk!*

Neked kell megszentelned lelkünket. Bűnös lelkünket Neked kell megtisztítanod. Hideg és érzéketlen lelkünket megrendítened és lángragyujtanod Neked kell. Öntsd hát belénk Szentlelkedet. A megváltás isteni gyümölcseit izleltesd meg velünk. Szerelmed édes mámorával részegíts meg minket. Krisztus gazdagságával gazdagíts! Krisztus viláosságával világosíts! Krisztus erejével erősíts! Oly szegények és vakok és gyöngék vagyunk! Szentlélek Úristen, irgalmazz nekünk!